

ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ

*«Ελάβετε Πνεύμα Ἅγιον
αφού ἐπιστεύσατε;»*

Πράξεις 10' 2

Σεπτέμβριος-Δεκέμβριος 1991, Έτος 6ο, Τεύχος 42ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ**

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΗΣ **ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** **ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ**

Το Πιστεύω της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Ελλάδας στηρίζεται επάνω στον αλάνθαστο Λόγο του Θεού.

ΠΙΣΤΕΥΕΙ:

- στην Αγία Γραφή σαν το μόνο αληθινό και Θεόπνευστο Βιβλίο.
- σε ένα Θεό: Πατέρα, Υιό και Άγιο Πνεύμα, τρισυπόστατο, ομοούσιο και ισοδύναμο στη δόξα.
- ο Ιησούς Χριστός είναι ο Άναρχος Υιός του Θεού, Ομοούσιος με τον Πατέρα· ενσαρκώθηκε από το Άγιο Πνεύμα μέσω της Παρθένου Μαρίας, σταυρώθηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε, κάθισε στα δεξιά του Πατέρα και μεσιτεύει για τους πιστούς.
- ο μόνος τρόπος σωτηρίας είναι η μετάνοια και η πίστη στο λυτρωτικό έργο του Χριστού επάνω στο σταυρό.
- το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα, αποστέλλεται από τον Υιό και ενεργεί δυναμικά στους πιστούς.
- όποιος μετανοήσει και πιστέψει στο Χριστό πρέπει να βαπτιστεί στο νερό.
- στο βάπτισμα με το Άγιο Πνεύμα σαν μία ξεχωριστή πείρα από την αναγέννηση, όπως αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων β' 4.
- στην ανάσταση των πιστών σε αιώνια ζωή και στην αιώνια καταδίκη των απίστων.

Τεύχος 42ο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

«ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ»

Εκδότης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

Συντάσσεται από Επιτροπή:
Β. Ασαρίδης, Ουρ. Γκούμα, Π. Κατρισιώσης,
Φ. Σιδηρόπουλος, Χ. Ι. Σιδηρόπουλος

Υπεύθυνος Υλης
Χ. Ι. Σιδηρόπουλος
Ταχ. Θυρίδα 11313
541 10 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τιμή Τεύχους Δρχ. 50
Επίσια Συνδρομή:
Εσωτερικού Δρχ. 200
Εξωτερικού Δολλάρια 5

Επιταγές - Εμβάσματα
ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ Χ. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑΧ. ΘΥΡΙΔΑ 10469
54110 Θεσσαλονίκη

Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Τα υπογεγραμμένα άρθρα εκφράζουν
της απόψεις των συγγραφέων.

Φωτοστοιχειοθεσία
Grafomanager ο.ε.
Βενιζέλου 22, Τηλ. 281.188, 285.024

Εκτύπωση
Δημ. Αλιτζιής
Προμηθέως 5, Τηλ. 512.598

ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ, ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΙΩΒ

Ο Σολομών

Καθώς το όνομα του Σολομώντα είναι στενά συνδεδεμένο με τη **σοφία**, αξίζει να μελετήσουμε τη ζωή του και να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας στις πρώτες κυρίως μέρες της εγκαθίδρυσής του στο θρόνο. Ο πατέρας του «εκοιμήθη» και «ετάφη» (Α΄ Βασ. 3:10), ο θρόνος έμεινε άδειος, ο λαός «αναρίθμητος» όπως τον αποκαλεί ο ίδιος, τα προβλήματα πολλά και μεγάλα και ο ίδιος «ένα παιδάριο μικρό» (Α΄ Βασ. 3:7) που δεν ήξερε πως να συμπεριφερθεί μπροστά σε όλα αυτά: «δεν ξέρω πως να εξέρχομαι και να εισέρχομαι». Άμέσως βλέπει

κάνεις το ταπεινό πνεύμα που τον χαρακτηρίζει. Ομολογεί την αδυναμία του και εξαρτά την επιτυχία του από το Θεό και μόνο. Αναγνωρίζει πως η βοήθειά του στις κρίσιμες αυτές ώρες της ζωής του και της ζωής του λαού του θα 'ρθει μόνο από το Θεό. Στη συνέχεια η σωστή επιλογή που κάνει να ζητήσει από το Θεό **σοφία** αντί πολυζωία, και πλούτη, κάνει το Θεό να θέλει να τον βοηθήσει και να του παρασταθεί στους αγώνες του. Πήρε από το Θεό αυτό που ζήτησε: **«καρδιαν σοφὴν και συνετήν»** (Α΄ Βασ. 3:11). Κάτω από παρόμοιες συνθήκες ένας

πιστός της σημερινής μας εποχής θα ζητούσε από το Θεό το χάρισμα «**λόγου σοφίας**» και το χάρισμα «**λόγου γνώσεως**» για να βγει από τα αδιέξοδα της ζωής. Τα δύο αυτά χαρίσματα έχουν την πηγή τους στο Άγιο Πνεύμα και δίνονται στους πιστούς κατά βούλησή Του και κατά την ανάγκη του πιστού. Όμως, αν και ο Σολομών τα είχε αυτά τα δύο χαρίσματα, πολύ λίγες φορές αναφέρεται στο Άγιο Πνεύμα στα τρία βιβλία που τον διεκδικούν για συγγραφέα τους: Παροιμίες, Εκκλησιαστής και Άσμα Ασμάτων. «Η σοφία φωνάζει...θέλω εκθέσει το πνεύμα μου εξ' υμάς, θέλω σας κάμει να νοήσετε τους λόγους μου (Παρ. 1:23). Κανείς όμως δεν αμφισβητεί ότι ο Σολομών ήταν γεμάτος με το Πνεύμα του Θεού, γι αυτό εξάλλου και τα βιβλία του αυτά είναι πλούσια σε **σοφία, πρακτική ηθική**, πηγή κυριολεκτικά για όσους θέλουν να εμπλουτισθούν στους τομείς αυτούς.

Βιβλίο Βασιλέων και Χρονικών

Η διαπίστωση που γίνεται στα βιβλία αυτά είναι πολύ διαφορετική από κείνη που αποτέλεσε τη βασική αρχή του Αγίου Πνεύματος στα χρονικά του λαού Ισραήλ ως τώρα. Ενώ στην αρχή το Πνεύμα του Θεού ενεργούσε απεριόριστα χωρίς ταξικές προτιμήσεις, στην περίοδο αυτή, που καλύπτεται από τα βιβλία των Βασιλέων και των Χρονικών, περιορίζεται σε μία μόνο τάξη ανθρώπων, **στους προφήτες**. Ίσως γιατί ο λαός στράφηκε στα είδωλα και οι προφήτες ήταν τα μόνα όργανα μέσω των οποίων μπορούσε να εργαστεί ο Θεός και να οδηγήσει

το λαό Του.

Μετά το θάνατο του Σολομώντα, όταν το βασίλειο του Ισραήλ διαιρέθηκε σε δέκα τμήματα, οι περισσότεροι βασιλείς του επδόθησαν στη λατρεία των ειδώλων που είχε αναγείρει ο βασιλιάς Ιεροβοάμ. Ακόμη και η φυλή του Ιούδα, που στη διάρκεια βασιλείας ορισμένων από τους βασιλείς του, όπως του Ιωσαφάτ, του Εζεκία και του Ιωάκ, γεύθηκε κάποια πνευματική αναζωπύρωση, επδόθησε σε ειδωλολατρικές συνήθειες. Αναγκαστικά το έργο του Θεού περιορίστηκε στους προφήτες. **Αυτοί ήταν τα όργανα και οι άνθρωποι που τον εκπροσωπούσαν στο λαό**. Οι βασιλείς αποτελούσαν μόνο το σκελετό της ιστορίας.

Ένας από τους προγενέστερους προφήτες της εποχής αυτής, ήταν ο Αζαρίας. Ο Θεός τον χρησιμοποίησε για να φέρει μια πνευματική μεταρρύθμιση στο λαό του Ιούδα. Λέει ο Λόγος του Θεού: «**ήλθε το Πνεύμα του Θεού επί Αζαριάν τον υιόν του Ωδήδ**» (Β΄ Χρον. 15:1) και ενεθάρρυνε το βασιλιά Ασά να αποβάλει τους ξένους θεούς και να επιστρέψει στον αληθινό Θεό και στη διδασκαλία του νόμου.

Αργότερα το «**Πνεύμα του Κυρίου ήλθεν επί τον Ιααζιήλ τον υιόν του Ζαχαρίου**» (Β΄ Χρον. 20:14) και ενεθάρρυνε τον Ιωσαφάτ, το βασιλιά του Ιούδα, να μη βγει στον πόλεμο αλλά να εμπιστευθεί στο Θεό γιατί Αυτός θα του έδινε τη νίκη.

Τον ίδιο περίπου καιρό, στο βασίλειο του Ισραήλ, όταν βασιλιάς ήταν ο Αχαάβ, ο Θεός εργάστηκε μέσω του προφήτη Ηλία. Σκοπός Του ήταν

να οδηγήσει το λαό στην απόφαση να τον αναγνωρίσει ως μόνο αληθινό Θεό. Ύστερα από τρία και μισό χρόνια ανομβρίας και λιμού, ο προφήτης του Θεού συναντά τον Οβαδία, τον υπηρέτη του Αχαάβ στο δρόμο και του κάνει μια αποκαλυπτική εξομολόγηση γύρω από τις ιδιότητες του Αγίου Πνεύματος. **«Το Πνεύμα του Κυρίου θέλει να σε φέρει όπου δεν εξεύρω»** (Α΄ Βασ. 18:12). Παρόμοια περίπτωση με αυτή του Φίλιππα όταν το Πνεύμα το Άγιο τον πήρε από την έρημο της Γάζας και τον μετέφερε στην Άζωτο (Πράξ. 8:38-40).

Λίγο αργότερα ο διάδοχος του προφήτη του Θεού, που τον έλεγαν Ελισσαιέ, διαπίστωσε ότι ο κύριός του είχε το Πνεύμα του Θεού επάνω του και ζήτησε από το Θεό **διπλάσια μερίδα απ' αυτή που είχε ο Ηλίας** (Β΄ Βασ. 2:9), πράγμα που έγινε και διαπιστώθηκε από τους προφύτες που ζούσαν στην Ιερικώ. Όταν είδαν τον Ελισσαιέ να χτυπά τα νερά του Ιορδάνη με τη μπλωτή κι ο ποταμός να χωρίζει σε δύο, είπαν: **«το πνεύμα του Ηλία επανεπαύθει επί τον Ελισσαιέ»** (Β΄ Βασ. 2:15). Δεν εννοούσαν βέβαια το ανθρώπινο πνεύμα του Ηλία, αλλά το Πνεύμα του Θεού που ήταν στον Ηλία.

Μια άλλη περίπτωση ήταν όταν ο Ελισσαιέ, αποθαρρυσμένος ζήτησε από κάποιο ψαλτωδό να ῥθει και να του ψάλλει ύμνους για να αναπερωθεί η πίστη του. «Ενώ έψαλλεν ο ψαλτωδός, ήλθε επ' αυτόν, τον Ελισσαιέ, **η χειρ του Κυρίου**» (Β΄ Βασ. 3:16). Η φράση αυτή αναφέρεται συνήθως στη δύναμη του Θεού όταν θέλει να εκ-

φράσει την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος.

Την ίδια εποχή κάποιο άλλο πρόσωπο χρησιμοποιήθηκε από το Θεό για να συνεφέρει το λαό του Ιούδα και το βασιλιά του, τον Ιωάς, που στράφηκε στα είδωλα. Είναι ο Ζαχαρίας, ο γιος του Ιωδαέ του ιερέα. **«Περιεύθει το Πνεύμα του Θεού επί Ζαχαρίου»** (Β΄ Χρον. 24:20). Αν και η πράξη αυτή κόστισε στο Ζαχαρία τη ζωή του, το θάρρος του θα μνημονεύεται για πάντα. Τέτοιες ενέργειες μόνο το Πνεύμα του Θεού μπορεί να κάνει.

Ο Ιώβ

Το βιβλίο του Ιώβ, αν και ένα από τα πιο παλιά της προγενέστερης εποχής, μιλά κι αυτό για το Άγιο Πνεύμα. **«Διά του πνεύματος αυτού εκόσμησε τους ουρανοί»** (Ιώβ 26:13). «Ενώσω η πνοή μου είναι εν εμοί, και το **Πνεύμα του Θεού** εις τους μυκτήρας μου» (Ιώβ 27:3). Από τη φράση αυτή συμπεραίνουμε πως αναγνωρίζει ότι το πνεύμα που είναι μέσα στον άνθρωπο οφείλεται στο Πνεύμα του Θεού. Η ίδια διατύπωση που γίνεται στο βιβλίο της Γένεσης (Γέν. 2:7) «...και ενεφύσπεν εις τους μυκτήρας αυτού πνοήν ζωής, και έγεινεν ο άνθρωπος εις ψυχκήν ζώσαν» γίνεται και από τον Ιώβ: **«Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε και η πνοή του Παντοδύναμου με εζωοποίησε»** (Ιώβ 33:4).

Όλοι αυτοί που αναφέραμε προηγουμένως αναγνώριζαν την προσωπικότητα του Αγίου Πνεύματος, ήταν εξοικειωμένοι μ' Αυτό και ενεργούσαν διά μέσω Αυτού.

Η ΘΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Ο άνθρωπος, από την αρχή ακόμη της δημιουργίας, ευνοήθηκε από το Θεό. Κάθε στόχος και κάθε ενέργειά Του είχε να κάνει με την κορωνίδα της δημιουργίας Του, τον άνθρωπο. Ανάμεσα στα πολλά ευεργετήματά Του γι αυτόν, το ευεργέτημα της σωτηρίας του, κατέχει την υψηλότερη θέση. Ακολουθεί το ευεργέτημα της θείας θεραπείας που έχει να κάνει με την υγεία του. Τα δύο μαζί αποτελούν ένα «πακέτο», που βρήκε την εκπλήρωσή του πάνω στο σταυρό με τη θυσία του Χριστού. Έτσι, μέσω του αίματος του Χριστού ο άνθρωπος απολαμβάνει **σωτηρία και θεραπεία ταυτόχρονα**.

Στο άρθρο μου αυτό θα ασχοληθώ με το δεύτερο ευεργέτημα, το ευεργέτημα της θείας θεραπείας. Θα χωρίσω τα εδάφια που μιλάνε γι αυτήν σε τέσσερις κατηγορίες που θα τις παρομοιάσω με τέσσερις φακέλλους: **το φάκελλο του Χριστού, το φάκελλο των αποστόλων, το φάκελλο της εκκλησίας, και το φάκελλο του πιστού**. Κάθε φάκελλος θα περιέχει δύο περικοπές.

1. Ο Φάκελλος του Χριστού

Α. «Και περιήρχετο ο Ιησούς τας πόλεις πάσας και τας κώμας, διδάσκων εν ταις συναγωγαίς αυτών, και κηρύττων το ευαγγέλιον της βασιλείας, και θεραπεύων **πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν εν τω λαώ**» (Ματθ. 9:35). Δύο φορές στο εδάφιο αυτό αναφέρεται η λέξη «πάσαν» πράγμα που σημαίνει πως δεν υπήρχε ανίατη ασθένεια για το Χριστό. Το τρίτο σκέλος της τρίπτυχης διακονίας του Χριστού ήταν να θεραπεύει, όχι περιστασιακά και όταν μπορούσε, αλλά σε **μόνιμη βάση**.

Β. «.....τυφλοί αναβλέπουσι, και κωφοί ακούουσι· λεπροί καθαρίζονται, και κωφοί ακούουσι· νεκροί εγείρονται, και

πτωχοί ευαγγελίζονται. Και μακάριος είναι όστις δεν σκανδαλισθή εν εμοί» (Ματθ. 11:5-6).

Στην ερώτηση που Του έκαναν οι μαθητές του Ιωάννη του Βαπτιστή, αν ήταν αυτός «τον οποίον προσδοκώμεν», ο Χριστός απάντησε με το παραπάνω εδάφιο συμπεριλαμβάνοντας και μία άλλη κατηγορία ανθρώπων, τους «πρόωρα νεκρούς»· **«νεκροί εγείρονται»**. Στις δύο αυτές περιγραφές φαίνεται καθαρά πως το θέμα της θεραπείας του ανθρώπου απασχόλησε το Χριστό γι αυτό και το αντιμέτωπησε με μεγάλη σοβαρότητα. Δεν αρνήθηκε σε κανέναν τη θεραπεία αρκεί το άτομο που έπασχε να είχε πίστη.

2. Ο Φάκελλος των Αποστόλων

Α. «Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν αυτά, και να θεραπεύωσι **πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν**» (Ματθ. 10:1). Η εξουσία που έδωσε ο Χριστός στους μαθητές συμπεριλάμβανε «πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν». Δεν υπήρχε ανίατη ασθένεια και για τους μαθητές, που ήταν άνθρωποι, όπως δεν υπήρχε ανίατη ασθένεια για το Χριστό, που ήταν Γιος του Θεού. Επομένως, οι δύο φάκελλοι συνταυτίζονται στο σημείο αυτό.

Β. «Και υπάγοντες κηρύττετε λέγοντες, ότι επλησίασεν η βασιλεία των ουρανών. Ασθενούντες θεραπεύετε, λεπρούς καθαρίζετε, **νεκρούς εγείρετε**, δαιμόνια εκβάλλετε, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε» (Ματθ. 10:7-8). Με έκπληξη βλέπουμε πως από τη λίστα των ασθενειών, που δόθηκε στους μαθητές εξουσία να θεραπεύουν, δεν έλειπε και το **«νεκρούς εγείρετε»**. Με άλλα λόγια οι απόστολοι και ο Χριστός είχαν την

Ίδια εξουσία απέναντι στο θάνατο. Αναρωπείται κανείς πώς θα ήταν ο κόσμος μας σήμερα αν η Εκκλησία έκανε χρήση της εξουσίας αυτής;

3. Ο Φάκελλος της Εκκλησίας

Α. «... εκτείνων την χείρα σου εις θεραπείαν, και γινομένων σημείων και τεραστίων διά του ονόματος του αγίου παιδός σου Ιησού» (Πράξ. 4:30).

Παρά το γεγονός ότι το θαύμα της Ωραίας Πύλης είχε σαν αποτέλεσμα να ξεπασέει διωγμός, η εκκλησία συνέχισε να προσεύχεται στο Θεό ν' απλώσει το χέρι Του σε θεραπεία γιατί είχε καταλάβει πως το θαύμα εκείνο συγκέντρωσε τα πλήθη του λαού γύρω τους και τους έδωσε την ευκαιρία να ακούσουν το Λόγο του Θεού με αποτέλεσμα «πολλοί των ακουσάντων» να πιστέψουν.

Β. «...ώστε έφεραν έξω εις τας πλατείας τους ασθενείς, και έθετον επί κλινών και κραββάτων, διά να επισκιάση καν η σκιά του Πέτρου ερχομένου τινα εξ αυτών. Συνήρχετο δε και το πλήθος των πέριξ πόλεων εις Ιερουσαλήμ φέροντες ασθενείς και ενοχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων· οίτινες εθεραπεύοντο άπαντες» (Πράξ. 5:15-16).

Η δράση της εκκλησίας στον τομέα της θεραπείας του σώματος είναι δυναμική αλλά και αναπόσπαστη από τη διακονία των μαθητών. Οι ασθενείς που φέρνονται στις πλατείες για να περάσει η σκιά του Πέτρου από πάνω τους, θεραπεύονται. Η θεραπεία ήταν καθολική· «εθεραπεύοντο άπαντες» όπως και στα προηγούμενα εδάφια.

4. Ο Φάκελλος των Πιστών

Α. «Σημεία δε εις τους πιστεύσαντες θέλουσι παρακολουθεί ταύτα, εν τω ονόματί μου θέλουσι εκβάλλει δαιμόνια· θέλουσι λαλεί νέας γλώσσας, όφεις θέλουσι πάνει· και εάν θανάσιμόν τι πώσι, δεν θέλει βλάψει αυτούς· επί αρρώστους θέλουσι επιθέσει τας χείρας και θέλουσιν ιατρεύεσθαι» (Μάρκ. 16:17-18).

Ο φάκελλος των πιστών φαίνεται να είναι πιο πλούσιος από τους άλλους. Οι πι-

στοί έχουν την εξουσία όχι μόνο να βγάζουν δαιμόνια, να μιλάνε νέες γλώσσες, να επιθέτουν τα χέρια τους επάνω σε αρρώστους και να θεραπεύονται, αλλά είναι και προστατευμένοι από τα επικίνδυνα ζώα, όπως ο απόστολος Παύλος και ο Δανιήλ, ακόμη και σε περίπτωση που βρεθούν εκτεθειμένοι σε μολυσμένη ατμόσφαιρα να μη προσβάλλονται από τα μικρόβια.

Β. «Αληθώς, αληθώς σας λέγω, όστις πιστεύει εις εμέ, τα έργα τα οποία κάμνω, και εκείνος θέλει κάμει, και **μεγαλύτερα** τούτων θέλει κάμει· διότι εγώ υπάγω προς τον Πατέρα μου» (Ιωάν. 14:12).

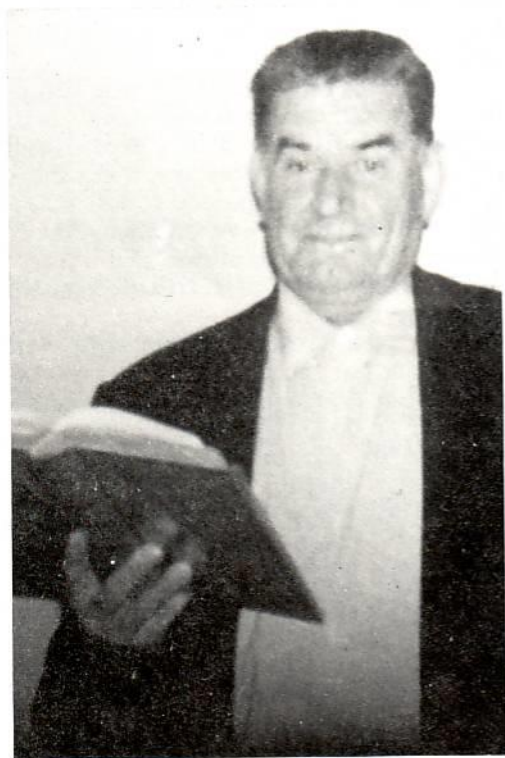
Παραμονή της σύλληψης του Χριστού και ανοίγεται ο φάκελλος της διαθήκης Του για τους πιστούς. Η έκκλησή μας κορυφώνεται καθώς διαβάζουμε ότι οι πιστοί μπορούν να κάνουν μεγαλύτερα έργα απ' αυτά που έκανε ο Κύριός τους, Ιησούς Χριστός. Μεγαλύτερα από νεκραναστάσεις, από θεραπείες κωφαλάλων, κωλών, κι ακόμη από τον έλεγχο της θάλασσας, και το χορτασμό των χιλιάδων και χιλιάδων ανθρώπων στην έρημο.

Ο Ιησούς περιήρχετο τις πόλεις «**θεραπεύων πάσαν νόσον και ασθένειαν**», οι απόστολοι είχαν εξουσία «**να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και ασθένειαν**», η εκκλησία συνεχίζει το πρόγραμμα που χάραξε ο Χριστός με αποτέλεσμα «**να θεραπεύονται άπαντες**» και, τέλος, ο πιστός, που συγκεντρώνει όλα αυτά, έχει επί πλέον **εξουσία πάνω στη φύση**.

Το ερώτημα που γεννάται είναι γιατί στις μέρες μας, οι υποσχέσεις των φακέλων αυτών δεν είναι ορατές; Ποιος φταίει γι αυτό; Δε θα ζητήσει το λόγο από μας ο Θεός για την κατάσταση αυτή; Σαν πιστοί του 1991 τί κάναμε σχετικά με όλα αυτά; «Οι γνώσεις έχουν ευθύνες και οι ευθύνες συνέπειες». Δε θα έπρεπε να μας απασχολεί το θέμα της υγείας των γύρω μας; Ο Θεός δε μας στέρησε την εξουσία Του. Από μας εξαρτάται να τη βάλουμε στην πράξη. Αν δεν το κάνουμε, θα βρεθούμε εκτεθειμένοι και υπόλογοι απέναντι στον Ίδιο.

Αριστοτέλης Κυριακίδης
Ευαγγελιστής
Κατερίνη

Οι ρίζες της Πεντηκοστής μιλάνε...

Δημήτριος Κατρισιώσης

Μερικοί ίσως αναρωπώνται γιατί δημοσιεύουμε στο περιοδικό μαρτυρίες αδελφών που είναι ήδη στην παρουσία του Κυρίου. Ποιος είναι ο σκοπός μας;

Σκοπός μας είναι να γνωρίσουμε τους αδελφούς μας, να τους τιμήσουμε σαν σκεύη εκλογής από τον Κύριό μας και να τους συστήσουμε στους μεταγενέστερούς μας, που δεν θα τους έχουν γνωρίσει και ίσως δεν θα έχουν ακούσει γι αυτούς. «Διά να είναι τούτο σημείον μεταξύ σας ώστε όταν ερωτώσιν οι υιοί σας εις το μέλλον...τί δηλούσιν εις εσάς...αυτοί» (Ιησ. του Ναυή 4:6). Κάνοντας αυτό είμαστε απόλυτα σύμφωνοι και με το Λόγο του Θεού που λέει: «να γνωρίζετε τους όσοι καπιάζουσι (ή κόπιασαν) μεταξύ σας... και να τιμάτε αυτούς... διά το έργον αυτών» (Α΄ Θεσσ. 5:12, 13). Έτσι με βάση τις σκέψεις αυτές δίνουμε στη δημοσιότητα την ομολογία ενός άλλου παιδιού του Θεού που υπήρξε ο πρόδρομος της Πεντηκοστής στην Ελλάδα. Είναι ο αδελφός μας **Δημήτριος Κατρισιώσης**, πατέρας του ποιμένα της Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής Βαγίων **Παύλου Κατρισιώση**.

Χέρι ανθρώπου; Κάθε άλλο. Απλή τύχη; Αδύνατο. Χέρι Θεού; Ναι, μάλιστα. Τις θείες αλήθειες του Ευαγγελίου, ήθελε ο Θεός να τις συμμεριστεί και με την πατρίδα μας γιατί ως τότε η διδασκαλία της πλήρωσης με Πνεύμα Άγιο του πιστού δεν είχε περάσει τα σύνορα της Ελλάδας. Άλλες χώρες την πειραματίζονταν και την καίρονταν. Είχε έρθει τώρα και η σειρά της χώρας μας. Η αλήθεια ότι ο Χριστός όχι μόνο σώζει αλλά και **βαπτίζει** «με Πνεύμα Άγιο και πυρί», έπρεπε να ακουστεί κι εδώ και να διδαχτεί. Έτσι διάλεξε ο Θεός έναν νέο, απλό, χωρικό, χωρίς πολλή μόρφωση και τον χρησιμοποίησε, όπως τον Πέτρο τον ψαρά και τους άλλους μαθητές.

Ο αδελφός Δημήτριος Κατρισιώσης γεννήθηκε το 1898 από Ορθόδοξους γονείς. Όταν έγινε 24 χρόνων μετανάστευσε στην Αμερική με την άδεια του πατέρα του για να πάει να κάνει λεφτά, πολλά λεφτά. Όμως όταν πήγε εκεί αντί λεφτά, ο Δημήτριος βρήκε το Χριστό. Πριν την αναχώρησή του μεσολάβησε η αναχώρηση της αδελ-

φής του με τον άντρα της τους οποίους ο Κύριος έσωσε και παραχώρησαν το σπίτι τους για λατρεία και προσευχή. Ο Δημήτρης καθόταν στο κάτω δωμάτιο του σπιτιού τους ενώ η προσευχή γινόταν στο επάνω πάτωμα. Με αυτούς που συναθροίζονταν στο επάνω δωμάτιο, ο Δημήτρης δεν είχε καμιά επαφή. Τους θεωρούσε αιρετικούς και τους απέφευγε.

Μια μέρα, ενώ οι αδελφοί προσεύχονταν στο επάνω δωμάτιο, ο Δημήτρης κοιμόταν από κάτω. Ένιωσε μέσα στον ύπνο του κάποιον να τον κτυπά στην πλάτη. Νόμισε πως κάποιος από πάνω ήρθε και τον χτύπησε. Πετάχθηκε αμέσως κι έτρεξε επάνω να παραπονεθεί. Μπαίνοντας όμως είδε μπροστά του κάποιον που δεν το είχε δει ποτέ στη ζωή του. Το θέαμα που αντίκρουσε τον άφησε εμβρόντητο, ανίκανο να αρθρώσει λέξη. Πρώτη φορά έβλεπε ανθρώπους να προσεύχονται γοναπιστοί με τα χέρια ψηλά. Πρώτη φορά έβλεπε πρόσωπα να ακτινοβολούν από θεία λάμψη. Πρώτη φορά άκουγε να γίνονται προσευχές με κατανύξη. Όλα αυτά του έκαναν μεγάλη εντύπωση.

Κοκκαλωμένος στη θέση του περίμενε να τελειώσει η προσευχή για να ρωτήσει ποιος ήρθε κάτω και τον ξύπνησε. Οι αδελφοί κατάλαβαν αμέσως ότι ήταν το Πνεύμα το Άγιο που τον άγγιξε. Από τη στιγμή εκείνη και μετά ο Δημήτρης άρχισε να παρακολουθεί τις συναθροίσεις, να κάνει ερωτήσεις και να διαβάζει το Λόγο του Θεού. Όσπου δεν άντεξε: έδωσε την καρδιά του στο Χριστό, βαπτίστηκε στο νερό και **πληρώθηκε με Πνεύμα Άγιο κατά τον τρόπο που οι απόστολοι πληρώθηκαν τη μέρα της Πεντηκοστής.**

Όλες οι επιδιώξεις του από τότε άλλαξαν. Όλα τα όνειρά του πήραν διαφορετική κατεύθυνση. Άρχισε να γίνεται μάχιμος για τον Κύριο. Τα λεφτά δεν τον ενδιέφεραν. Ήθελε να συμμεριστεί την πείρα του με τους συμπατριώτες του. Αποφάσισε να επιστρέψει πίσω στην πατρίδα του ύστερα από 8 μήνες παραμονής στην Αμερική. Έβαλε για πρώτο στόχο του την αρραβωνιαστικιά του με την οποία είχε λογοδοτήσει διά αλληλογραφίας.

Όταν ο πατέρας του έμαθε ότι ο γιος του επιστρέφει στην Ελλάδα τόσο γρήγορα,

ξαφνιάστηκε. Νόμισε πως ερχόταν πίσω με πολλά χρήματα για να αρχίσει μια καινούρια ζωή οικονομικά άνετη. Όμως γελάστηκε. Όταν άνοιξε τις βαλίτσες του γιου του για να δει πόσα λεφτά έφερε, είδε μικρά ευαγγέλια να πέφτουν απ' τις θήκες της. Θύμωσε και τον έδιωξε απ' το σπίτι.

Στο μεταξύ αναγεννήθηκε η αρραβωνιαστικιά του και η μητέρα του. Παντρεύτηκε και έφυγαν για τα χωριά της Καλαμάτας για τέσσερα χρόνια. Την ημέρα δούλεψε στα χωράφια και το βράδυ γύριζε στις πλατείες και μιλούσε για το Χριστό. Εν τω μεταξύ ο θυμός του πατέρα του ξεθύμανε και ο Δημήτρης τόλμησε να επιστρέψει πίσω στα Βάγια μεταξύ των φίλων και συγγενών του.

Σε λίγο ο κύκλος των πιστών στα Βάγια άρχισε να μεγαλώνει. Αρκετοί συγγενείς του πατέρα και της μητέρας του γνώρισαν την αλήθεια και ήταν αυτοί που αποτέλεσαν τον πυρήνα για την ίδρυση εκκλησίας Πεντηκοστής στο χωριό.

Στο διάστημα του ανταρτοπόλεμου εξορίστηκε με τρεις άλλους αδελφούς στη Μακρόνησο για το όνομα του Χριστού. Ο Κύριος όμως τους ελευθέρωσε και επέστρεψαν πίσω στο χωριό για να συνεχίσουν το έργο που είχαν αρχίσει. Με ορμητήριο τα Βάγια επισκεπτόταν τα χωριά της Λαμίας, της Λάρισας, με τα πόδια γιατί λεφτά δεν υπήρχαν και η οικογένειά του ήταν μεγάλη.

Η μεγαλύτερη χαρά της ζωής του ήταν όταν η εκκλησία στον τόπο του, για την οποία τόσο είχε δουλέψει και κουραστεί, αναγνωρίστηκε από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων σαν Ευκτήριος Οίκος και λειτουργούσε ελεύθερα.

Αλλά και τώρα, αν ζούσε ο αδελφός μας, θα το είχε κρυφό καμάρι να ξέρει πως το έργο, που εκείνος άρχισε, το συνεχίζει ο γιος του, το ίδιο το σπλάχνο του. **Τέτοιες ρίζες** ποτέ δεν πεθαίνουν, ούτε και σαπίζουν εύκολα.

Η ιστορία της εκκλησίας Πεντηκοστής στην Ελλάδα χρωστά πολλά στον αδελφό μας Δημήτρη Κατριώση, γι αυτό σε ένδειξη τιμής και ευγνωμοσύνης δημοσιεύει εν συντομία τη βιογραφία του στη σελίδα αυτή για **να αποθανοιστεί** το έργο του, η δραστηριότητά του αλλά και η συμβολή του στον αγρό του Κυρίου.

**«Διαρρήξατε
την καρδίαν
και μη τα
ιμάτιά σας»
(Ιωήλ 2:13)**

«**Η** διάρρηξη των ιματίων» ήταν μια παλιά συνήθεια που γινόταν σε ένδειξη **θλίψης, πόνου, μεταμέλειας, ταπείνωσης ακόμα και οργής**. Ο Ιακώβ «**διέσχισεν** τα ιμάτια αυτού» (Γέν. 37:34) όταν του είπαν για το θάνατο του αγαπημένου γιου του. Ο Έσδρας «**διέσχισε** τα ιμάτιά του» (Έσδρ. 9:5) σε ένδειξη ταπείνωσης ενώπιον του Θεού. Ο Ιώβ «**διέσχισε** το επένδυμα αυτού» (Ιώβ 1:20) όταν του είπαν το θανατικό που βρήκε τα ζωντανά και τα παιδιά του. Ο αρχιερέας, που εξέταζε το Χριστό, «**διέσχισε** τα ιμάτιά του» (Μάρκ. 14:63) σε ένδειξη οργής επειδή ο Χριστός είπε ότι ήταν «ο Υιός του Θεού». Τέλος, ο Παύλος και ο Βαρνάβας «**διέσχισαν** τα ιμάτια αυτών» (Πράξ. 14:14) όταν οι κάτοικοι της Λύστρας ήταν έτοιμοι να τους αποδώσουν τιμές θεών.

Η «**διάρρηξη των ιματίων**» ήταν μια **εξωτερική πράξη** που φανέρωνε μια **εσωτερική κατάσταση**. Η λέξη «**διάρρηξη**» σημαίνει «**διάσπαση, ξέσχισμα**».

Ένας από τους πιο παλιούς προφήτες του Ιουδα, ο Ιωήλ, προσπαθεί στο βιβλίο του να κάνει μια «**σκοιγράφιση**» της επερχόμενης κρίσης του Θεού στους «**έσχατους καιρούς**» κάτι που το κάνει το βιβλίο της Αποκάλυψης πιο εκτεταμένα και λεπτομερώς. Ο Θεός, προκειμένου να πετύχει το σκοπό Του, που ήταν η ταπείνωση του λαού Του, χρησιμοποίησε δύο μάστιγες: την **ανομβρία** και τις **ακρίδες**.

Η Ανομβρία ήταν η πρώτη μάστιγα. Η ξηρασία είχε αποτέλεσμα να καούν όλα τα σπαρτά και να πέσει ένας πρωτοφανής λιμός. Ο προφήτης Ιωήλ με τα πιο ζωηρά χρώματα τον περιγράφει στο βιβλίο του: «**Ηρημώθη η πεδιάς, πενθήει η γη· διότι ηφανίσθη ο σίτος, εξηράνθει ο νέος οίνος, εξέλυπε το έλαιον**» (Ιωήλ 1:10).

Οι Ακρίδες ήταν η δεύτερη μάστιγα. Ολόκληρα σύννεφα από τα καταστρεπτικά αυτά έντομα σκοτεινίαζαν τον ουρανό και έκρυβαν τον ήλιο. Στο πέρασμά τους κατέστρεφαν τα πάντα. Σε πολλά μέρη της Αγίας Γραφής αναφέρονται οι ακρί-

δες και συνδέονται με την οργή του Θεού σαν ένα μέσο τιμωρίας και ταπείνωσης. «Σπόρον πολύ θέλεις φέρει εις τον αγρόν και ολίγον θέλεις συνάξει· διότι θέλει καταθάγει αυτόν η ακρίς» (Δευτ. 28:38). Μία από τις δέκα πληγές ήταν και οι ακρίδες. Με ακρίδες θα βασανίζονται οι άνθρωποι που δεν θα έχουν τη σφραγίδα του Θεού στο μέτωπό τους (Αποκ. 9:4-5).

Οι δύο αυτές μάστιγες έφεραν σε τέλεια παραλυσία το λαό του Θεού. Σε τί άραγε θα ωφελούσε η διάρρηξη των ιματίων τη στιγμή που η καρδιά του λαού έμενε αμετανόητη, και ασυγκίνητη μπροστά στην κατάσταση αυτή; Μήπως η διάρρηξη των ρούχων θα μετέβαλλε την απόφαση ή την οργή του Θεού αν δεν συνοδευόταν από τη «διάρρηξη της καρδιάς» που σημαίνει ειλικρινή μετάνοια, αποδοκιμασία της παλιάς ζωής και απόρριψη της αμαρτίας που, χωρίς αυτά, η διάρρηξη των ιματίων δεν έχει κανένα νόημα, είναι μια τυπική πράξη, μια εξωτερική χειρονομία χωρίς όφελος;

Η εξωτερική «διάρρηξη των ιματίων» χωρίς εσωτερική μεταμέλεια, οδηγεί πολλές φορές στην κόλαση. Ο Ιούδας επέστρεψε τα αργύρια στους πρεσβύτερους αλλά η καρδιά του ήταν κρύα και παγερή στη φωνή του Θεού, που ασφαώς θα τον έλεγχε για την πράξη του. Η επιστροφή των χρημάτων ήταν μια εξωτερική, θα έλεγε κανείς, διάρρηξη των ιματίων, χωρίς να φέρει κανένα αποτέλεσμα. Τουναντίον, τον οδήγησε στην κόλαση: «πεσών πρόμυττα εσχίσθη εις το μέσον...» (Πράξ. 1:18) η αμοιβή της αδικίας του ήταν ένα κομμάτι γης που χρησιμοποιήθηκε για τάφος του. Η εξωτερική του πράξη δεν έφερε την ποθούμενη συγχώρησή του και οδηγήθηκε στην κόλαση.

Μέσα από το στόμα του προφήτη Του ο Θεός καλεί το λαό Του να μετανοήσει. «Επιστρέψατε προς εμέ εξ' όλης της καρδιάς, και εν νηστεία, και εν κλαυθμώ και εν πένθει. Και διαρρήξατε την καρδίαν σας, και μη τα ιμάτιά σας και επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεόν σας· διότι είναι ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και

πολυέλεος, και μεταμελούμενος διά το κακόν» (Ιωήλ 2:12, 13).

Η ασέβεια του λαού της Νινευή διέγειρε την οργή του Θεού, η ειλικρινής όμως μετάνοιά του την απομάκρυνε. «Μεταμελήθη ο Θεός περί του κακού, το οποίον είπε να κάμει εις αυτούς» (Ιωνάς 3:10).

Ο Μανασσής, ένας από τους πιο ασέβεις βασιλιάδες του Ιούδα, σκληρός, κακός, πεισματάρης, οδήγησε το λαό του στην ειδωλολατρεία και ο ίδιος έκαψε τα παιδιά του. Υπακούοντας σε ένα ειδωλολατρικό έθιμο, έφερε τη μαντεία και εννόησε τη λατρεία των δαιμόνων. «Έπραξε πολλά πονηρά ενώπιον του Κυρίου, διά να παροργίσει αυτόν» (Β' Χρον. 33:6). Εμείς σαν άνθρωποι, θα λέγαμε πως δεν υπάρχει συγχώρηση για τον άνθρωπο αυτό. Όμως, μέσα στη φυλακή της Βαβυλώνας, δεμένος χειροπόδαρα με αλυσίδες μετάνοησε και προσευχήθηκε στο Θεό να τον συγχωρήσει. Έκανε μια τέλεια διάρρηξη της καρδιάς του και ο ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος Θεός «ελέησεν αυτόν». Η φωνή του Θεού μέσω των αιώνων είναι πάντα η ίδια **«μετανοήσατε και επιστρέψατε για να σας ελεήσω»**.

Ακόμα και η γυναίκα που πλησίασε το Χριστό και με τα δάκρμά της, δάκρυα μετάνοιας και συντριβής, ένιψε τα πόδια Του, έφυγε ξελαφρωμένη, γιατί ο Χριστός είδε τη μεταμέλειά της και της είπε: «συγκεχωρημένοι είναι αι αμαρτίαι σου αι πολλαί». Η εξωτερική της πράξη συνδεδεμένη με την εσωτερική της συντριβή και μεταμέλεια «διάρρηξη της καρδιάς» έφερε το ποθούμενο αποτέλεσμα, τη συγχώρησή της.

Ο Θεός είναι πράγματι, «ελεήμων και οικτίρμων, μακρόθυμος και πολυέλεος» σε όσους τον πλησιάζουν με συντριβή καρδιάς και όχι μόνο με τη διάρρηξη των εξωτερικών τους ιματίων.

Τιμόθεος Χ. Σιδηρόπουλος
Ευαγγελιστής
Κατερίνη

Μόλις σταμάτησε να προσεύχεται, πήρα το μπουκάλι απ' το χέρι του, άνοιξα το στόμιο και πλησίασα την ετοιμοθάνατη. Ήμουν αρχάριος στα πράγματα αυτά και δεν ήξερα πόσο λάδι έπρεπε να χύσω. Για να είμαι σίγουρος αναποδογύρισα το μπουκάλι και άδειασα όλο το περιεχόμενό του στο σώμα της άρρωστης στο όνομα του Ιησού Χριστού.

Στάθηκα έπειτα στο κεφάλι του κρεβατιού και κοίταξα προς τα πόδια, όταν ξαφνικά είδα το Χριστό να παρουσιάζεται. Είχα τα μάτια μου ανοιχτά και Τον κοίταζα. Μου χαμογέλασε μ' ένα τόσο γλυκό χαμόγελο, που ακόμα το βλέπω κι αυτή τη στιγμή που λέω την ιστορία μου. Από τότε δεν ξέχασα ποτέ την όραση αυτή με το γλυκό και απαλό χαμόγελο στο πρόσωπό Του. Μετά από λίγες στιγμές εξαφανίστηκε αλλά κάτι άλλαξε μέσα μου από τη στιγμή εκείνη, που κράτησε σε όλη μου τη ζωή. Η ετοιμοθάνατη σηκώθηκε απ' το κρεβάτι, έζησε πολλά χρόνια, απέκτησε κι άλλα παιδιά και πέθανε ύστερα απ' τον άνδρα της.

Όλοι όσοι πιστεύουν στη Θεία θεραπεία θα περάσουν από δοκιμασίες. Θα 'ρθει κάποια στιγμή στη ζωή τους που θα δοκιμαστεί η πίστη τους. Ο Θεός τις δοκιμασίες και τα προβλήματα τα χρησιμοποιεί για να μας εκπαιδεύσει στην πίστη.

Η γυναίκα μου κι εγώ καταλάβαμε πως αν πιστεύαμε στη Θεία θεραπεία θα έπρεπε να το κάνουμε με όλη μας την καρδιά. Γι αυτό πήραμε την απόφαση από τη στιγμή εκείνη να μη βάλουμε γιατρό στο σπίτι ούτε να πάρουμε φάρμακα. Η απόφασή μας αυτή μας έφερε αντιμέτωπους με μια πολύ μεγάλη δοκιμασία, που σε λίγο θα περνούσαμε. Τότε που πήραμε την απόφαση δεν ξέραμε, ούτε φανταζόμασταν ότι θα δοκιμαζόμασταν

Συνέχεια

SMITH WIGGLESWORTH
(Σμιθ Γουίγκλγουορθ)

Ο Απόστολος της Πίστης

Απόδοση στα Ελληνικά: Τρώνσιος Ηλίας

τόσο πολύ. Εύκολο είναι να κάνεις υποσχέσεις όταν όλα πάνε καλά, αλλά σημασία έχει να κρατάς την υπόσχεσή σου όταν αντιμετωπίζεις δυσκολίες.

Μια Κυριακή, σε μια απ' τις υπαίθριες συναθροίσεις που είχαμε, μ' έπιασε ένας τρομερός πόνος που με σώριασε αμέσως κάμω. Δυο άντρες με σήκωσαν και με μετέφεραν στο σπίτι. Μου συνέβηκε και άλλοτε το ίδιο, αλλά αυτή τη φορά ο πόνος ήταν το κάτι άλλο. Όλο το βράδυ ξενυχτίσαμε κι οι δυο μας στην προσευχή. Όταν ξημέρωσε, είπα στην Πόλυ: «φαίνεται πως το τέλος μου ήρθε και θα κάνεις καλά να πας να φωνάξεις το γιατρό. Όμως κάνε ό,τι νομίζεις».

Η καυμένη η Πόλυ δεν της έφταναν όλα τα μικρά που είχε γύρω της, τώρα της λέει ο άνδρας της να αποφασίσει αυτή τί

O Smith Wigglesworth 87 ετών

να κάνει για την κατάστασή του. Ξέσπασε σε κλάματα και πήγε να φωνάζει το γιατρό – όχι για να με βοηθήσει, γιατί στην κατάσταση που ήμουν δε μπορούσε κανένας να με βοηθήσει εκτός απ' το Θεό, αλλά για να διαπιστώσει το τέλος μου.

Όταν έφτασε ο γιατρός στο σπίτι με εξέτασε, κούνησε το κεφάλι του και είπε, «λυπάμαι, αλλά δεν μπορώ να κάνω τίποτα. Ελπίδες ζωής δεν υπάρχουν. Η σκωληκοειδίτιδά του έπρεπε να είχε εγχειριστεί εδώ και έξι μήνες πριν. Τα όργανά του μέσα βρίσκονται σε άθλια κατάσταση. Η μόνη ελπίδα είναι να εγχειριστεί αμέσως, αλλά αμφιβάλλω αν θα αντέξει». Έφυγε με την υπόσχεση να επιστρέψει σε λίγο για να δει πως πάω.

Μόλις βγήκε απ' το δωμάτιο, μπήκε μέσα μια ηλικιωμένη αδελφή με ένα νέο.

Η γυναίκα αυτή ήταν άνθρωπος της προσευχής και πίστευε πως όλες οι αρρώστειες είναι απ' το διάβολο.

Ενώ η αδελφή προσευχόταν, ο νέος γονάτισε στο κρεβάτι με τα δυο του πόδια, έβαλε τα χέρια του πάνω μου και φώναξε δυνατά, «διάβολε, βγες έξω, στο όνομα του Ιησού Χριστού».

Προς έκπληξή μου θεραπεύτηκα! Ένωσα καλά όσο ποτέ άλλοτε στη ζωή μου. Ο πόνος με άφησε. Σηκώθηκα, ντύθηκα και κατέβηκα κάτω για να πάω στη δουλειά. Όταν με είδε η Πόλυ, τα έχασε. Έβγαλε μια φωνή, σα να ήθελε να μου πει, «τί έπαθες, ξέρεις τί κάνεις;» Της απάντησα αμέσως, «έγινα καλά». «Εύχομαι να είναι έτσι» μου είπε. Τη ρώτησα αν τηλεφώνησε κανένας για δουλειά και μου είπε, «ναι, μια γυναίκα που είχε μεγάλη ανάγκη και είπε πως αν δεν πήγαινες θα εύρισκε κάποιον άλλο να κάνει τη δουλειά». Πήρα τη διεύθυνσή της και έφυγα. Ενώ ήμουν στη δουλειά ήρθε ο γιατρός. Έβγαλε το καπέλο του κι άρχισε ν' ανεβαίνει τη σκάλα. Τον πρόλαβε η γυναίκα μου φωνάζοντας, «γιατρέ, γιατρέ, πήγε να δουλέψει». «Ασφαλώς θα τον φέρουν μέσα στο φέρετρο» της είπε κι έφυγε. Από τότε, αυτός, που τον είχαν για πεθαμένο, ανεβοκατέβηκε πολλούς δρόμους και σοκκάκια για να κηρύξει το ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού και να φέρει το μήνυμα της ελευθερίας στους καταδυσαστευμένους.

Η εμπειρία μου αυτή έγινε αφορμή να προσευχηθώ πολλές φορές στη διακονία μου για αρρώστους με σκωληκοειδίτιδα και θεραπεύτηκαν αμέσως, όπως κι εγώ.

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ	ΤΟΥ
ΣΩΜΑΤΟΣ	ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«**Κ**αι αυτός (ο Θεός) έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς την τελειοποίηση των αγίων... διά την οικοδομήν του σώματος του Χριστού» (Εφεσ. 4:11, 12).

Ιεραπόστολοι από το 1962, υπηρέτησαν τον Κύριο στο Τογο της Δυτικής Αφρικής 4 χρόνια, στη Σενεγάλη 10 χρόνια και το 1978 ήρθαν στην Ελλάδα με τον ίδιο σκοπό και τον ίδιο πόθο, να γίνουν οικοδόμοι του σώματος του Χριστού.

Από τη νεανική τους ακόμα ηλικία ο Θεός εργάστηκε μαζί τους για να τους προετοιμάσει για το έργο που τους πρόριζε. Η πρώτη τους αντίδραση, όταν ο Κύριος τους κάλεσε στον αγρό Του, και η τελευταία τους, όταν αποχαιρετούσαν την Ελλάδα, ήταν η ίδια με εκείνη του Ησαΐα «Ιδού εγώ, απόστειλόν με». Γιατί, για τους αδελφούς μας, σημασία δεν είχε ο αγρός όπου θα υπηρετούσαν τον Κύριο αλλά η φωνή του Κυρίου του Θερισμού που τους καλούσε και τους έστελνε στον αγρό που διάλεγε Εκείνος γι αυτούς.

Στο διάστημα της διακονίας τους στις δύο πρώτες χώρες της Αφρικής επιδόθηκαν στον ευαγγελισμό, κυρίως σε μέρη που δεν είχαν ακούσει για το Χριστό και το σωτήριο έργο Του στις ψυχές των ανθρώπων. Ίδρυσαν 25 νέες εκκλησίες, 3 σχολεία, 2 φορητά νοσοκομεία και ο αδελφός Creel υπηρέτησε σαν διευθυντής του Βιβλικού Σχολείου της Σενεγάλης.

Τον πρώτο χρόνο που ήρθαν στην Ελλάδα έκαναν ό,τι κάνουν όλοι οι ιερα-

πόστολοι όταν παν να υπηρετήσουν τον Κύριο σε μια ξένη χώρα. Επιδόθηκαν στην εκμάθηση της γλώσσας. Γι αυτούς ήταν η δεύτερη ξένη γλώσσα που μάθαιναν και μάλιστα μια γλώσσα από τις δυσκολότερες που υπάρχουν στον κόσμο. Έκαναν όμως αυτό που τους είχε απαιτηθεί και μάλιστα με αρκετά καλές επιδόσεις.

Μια άλλη γλώσσα, που δε μαθαίνεται αλλά εκδηλώνεται, η γλώσσα της αγάπης, ήταν η γλώσσα με την οποία μιλούσαν οι αδελφοί μας πάντοτε γι αυτό και θα τους θυμόμαστε όλοι εμείς που άφησαν πίσω τους φεύγοντας.

Ο αδελφός Creel, για ένα διάστημα, ηγήθηκε της Βιβλικής Σχολής που λειτουργούσε στην Αθήνα και με τη φροντίδα του μεταφράστηκαν τα βιβλία που θα διδάσκονταν στους μαθητές.

Συγχρόνως, ήταν το κύριο όργανο που προώθησε την ανέγερση του δεύτερου ορόφου της κατασκήνωσης στο Πόρτο Ράφτη, που προοριζόταν για Βιβλική Σχολή στο μέλλον.

Στο διάστημα της διακονίας τους δεν έπαψαν και οι δυο τους να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στην Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής (Αιόλου 70, Αθήνα) και να συνεργάζονται με τον τότε ποιμένα της εκκλησίας, αδελφό Γεράσιμο Μεταξάτο και τη σύζυγό του Μαίρη, ιεραπόστολο του Assembly of God. Πιστεύουμε πως στις μέρες τους η αδελφική εκκλησία της Αιόλου γνώρισε μέρες πνευματικής αναψυχής και επίσκεψης του Αγίου Πνεύματος.

Επίσης τα σεμινάρια των εργατών στο Πόρτο Ράφτη, κάτω από την αιγίδα

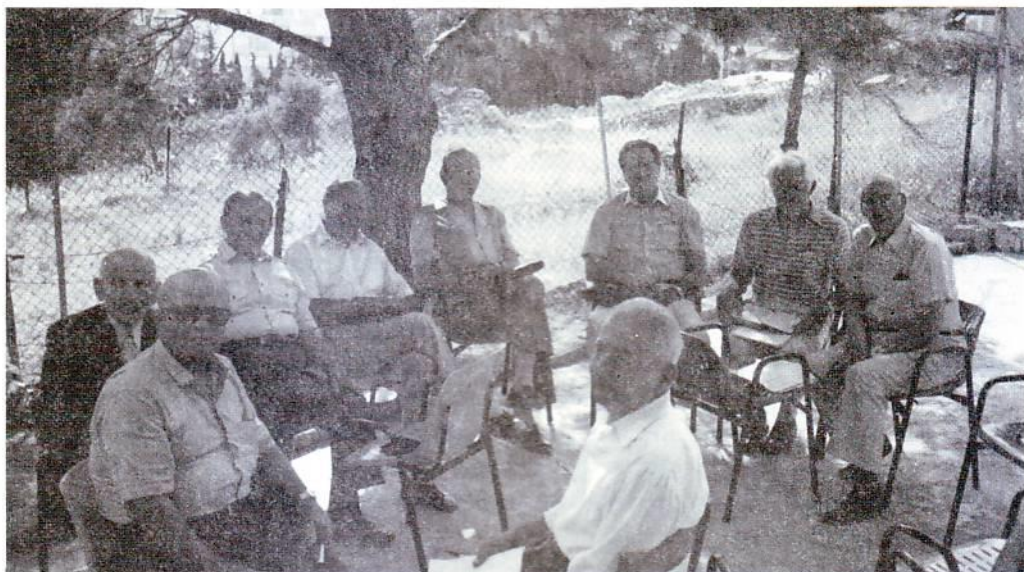
Rebecca και Robert Creel

των αδελφών μας, αποτέλεσαν σταθμό για πολλούς από μας που τα παρακολουθήσαμε.

Η νέα υπηρεσία τους, πάλι στον τομέα της οικοδομής του σώματος του Χριστού, θα έχει στόχο της τους Έλληνες που ζουν στην Αμερική και που δεν έχουν ακόμη ακούσει για το Χριστό και το λυτρωτικό Του έργο. Μέσα επίτευξης

του στόχου τους θα είναι η τηλεόραση, το ραδιόφωνο, η διανομή εντύπων και οι ευαγγελιστικές εξορμήσεις με τη συνεργασία του αδελφού Πέτρου Βουρλιώτη.

Στους αδελφούς μας ευχόμαστε «πλούσια συγκομιδή» στον αγρό του θερισμού όπου ο Κύριος του θερισμού τους έχει καλέσει για την οικοδομή του σώματος του Χριστού.

Σεμινάριο στο Πόρτο-Ράφτη με υπεύθυνο τον αδελφό Creel

«ΠΑΝΤΟΤΕ ΧΑΙΡΕΤΕ»

Ο αγώνας για την απόκτηση λίγης **χαράς** δεν είναι φαινόμενο πρόσφατο. Ξεκίνησε μέσα από τον παράδεισο με τους πρωτόπλαστους όταν διώχτηκαν από το ωραίο και χαρούμενο περιβάλλον της Εδέμ και βρέθηκαν έξω στον κόσμο της δυστυχίας και της μιζέριας. Από τότε άρχισε ο ατέλειωτος αγώνας για την αναζήτησή της χωρίς όμως αποτέλεσμα γιατί η αφετηρία για την απόκτησή της ξεκινούσε πάντα από εξωτερικούς παράγοντες. Ο κόσμος την αναζητά συνήθως στις κοσμικές απολαύσεις, στο χρήμα, στη φήμη, στη μόρφωση. Η χαρά όμως είναι εσωτερική και λειτουργεί ανεξάρτητα από συνθήκες και καταστάσεις. Είναι μια **ιδιότητα που αποδίδεται στο Θεό** «χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου (Ψαλμ. 16:11). Είναι ένας από τους **καρπούς του Αγίου Πνεύματος** (Γαλ. 5:22).

Πολλές φορές, η χαρά ταυτίζεται με την επιτυχία, στην ουσία όμως είναι δύο διαφορετικές καταστάσεις. Η ευτυχία εξαρτάται από γεγονότα, το ευχάριστο περιβάλλον, την καλή υγεία, την οικονομική ευχέρεια. Η χαρά όμως πηγάζει μέσα από το άτομο και είναι κλεισμένη «αεροστεγώς» ως προς τις εξωτερικές επιδράσεις. Ο απόστολος Παύλος και ο Σίλας ήταν μέσα στη φυλακή, με τα πόδια τους σφηνωμένα «εις το ξύλον» αλλά «προσευχόμενοι ύμνουν τον Θεόν» (Πράξ. 16:23-33). Ασφαλώς δεν ήταν ικανοποιημένοι με τα μέτρα που τους είχαν επιβληθεί, όμως δεν έπαψαν να ψάλλουν και να δοξάζουν το Θεό, με αποτέλεσμα να γίνει ξαφνικά σεισμός, ν' ανοίξουν οι πόρτες της φυλακής, να λυθούν τα δεσμά τους, να βρεθούν στο σπίτι του φύλακα και να **«ευφρανθεί πανοικί»** αυτός και η οικογένειά του.

«Ως λυπούμενοι, πάντοτε όμως χαίροντες» (Β΄ Κορ. 6:10) έγραφε ο απόστολος Παύλος στους πιστούς της Κορίνθου και στην επιστολή που απύθηνε προς τους Θεσσαλονικείς συνιστούσε με απόλυτο τρόπο «πάντοτε χαίρετε» (Α΄ Θεσσ. 5:16). Ίσως πει κανείς ότι ο απόστολος αντιφάσκει γιατί ενώ στους αδελφούς της Ρώμης συνιστά «κλαίετε μετά κλαιόντων» στους πιστούς της Θεσσαλονίκης συνιστά «πάντοτε χαίρετε». Ακόμη, στην επιστολή του ο Ιάκωβος, κατά το πρότυπο του Παύλου, ενθαρρύνει τους πιστούς λέγοντας «πάσαν χαράν νομίσατε αδελφοί μου, όταν περιπέσπετε εις διάφορους πειρασμούς» (Ιακ. 1:2). Με την πρώτη σύσταση ευαισθητοποιεί τους πιστούς στα προβλήματα των αδελφών τους ενώ στη δεύτερη σύσταση, από τον Ιάκωβο, εκφράζεται η κατάσταση με την οποία ο πιστός να αντιμετωπίζει τα προβλήματά του.

Έχοντας την παρουσία της χαράς του Θεού μόνιμα στην καρδιά μας, ό,τιδήποτε δυσάρεστο συμβεί γύρω μας δεν μας ποεί ούτε μας επηρεάζει. Ακόμη και ο θάνατος κάποιου προσφιλούς προσώπου μας δεν έχει τη δύναμη να τη σβήσει γιατί έχει πηγή της τον Κύριο Ιησού Χριστό που κάνει όλα να **«συνεργούν προς το αγαθόν»** σε όσους Τον αγαπούν. Γι αυτό «σας προσκαλούμε, αδελφοί... **πάντοτε χαίρετε...κατά πάντα ευχαριστείτε· διότι τούτο είναι το θέλημα του Θεού»** (Α΄ Θεσσ. 5:14, 16, 18).

Σαμουήλ Μπουλής
Αθήνα

**ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
ΚΑΙ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΓΥΡΩ
ΑΠΟ
ΤΟ
ΠΝΕΥΜΑ
ΤΟ
ΑΓΙΟ**

Συνέχεια

Με τις προηγούμενες ερωτήσεις και απαντήσεις αναλύσαμε και αποδείξαμε, σύμφωνα με την Αγία Γραφή, ότι το Άγιο Πνεύμα είναι Πρόσωπο. Με τις αμέσως επόμενες ερωτήσεις και απαντήσεις θα πραγματευθούμε ότι το Άγιο Πνεύμα είναι ένα ιδιαίτερο Θεϊκό Πρόσωπο που έχει άμεση σχέση με τον Πατέρα Θεό και Υιό Θεό.

13η Ερώτηση: Τί σημαίνει Η ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ του Αγίου Πνεύματος;

Όσο όμορφα και «ορθοτομημένα» λόγια κι αν επικαλεστούμε, δε μπορούμε να περιγράψουμε ολοκληρωμένα τί σημαίνει ή τί είναι η εκπορευση του Αγίου Πνεύματος. Η λογική μας σταματά και λοξοδρομεί όταν επιχειρεί να εξηγήσει με ανθρώπινη φιλολογία τί είναι η ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ του Αγίου Πνεύματος. Στ' αλήθεια, ποιος θα μπορούσε να φιλοσοφήσει και με τη λογική να εξηγήσει πώς γεννήθηκε ο Χριστός από τον Πατέρα; Οι χιλιαστές βιάζονται και με θρασύτητα επιχειρούν και γράφουν στα βιβλία τους: «Ο Θεός Πατέρας δεν έχει γυναίκα. Άρα ο Χριστός δε γεννήθηκε από τον Πατέρα Θεό, αλλά... κτίστηκε. Ο Χριστός είναι το πρώτο... κτίσμα».

Με φόβο Θεού και με θεμέλιο το Λόγο του Θεού υπενθυμίζουμε ότι το Άγιο Πνεύμα συμβολίζεται με «ποταμό ύδατος ζώντος» (Ιωάν. 7:38). Το ποτάμι αναβλύζει – εκπορεύεται από την πηγή. Αποστέλλεται. Τελικά «εκχέεται» σε έναν κήπο. Έτσι περίπου και το Άγιο Πνεύμα ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ από την Πηγή-Θεό Πατέρα (Ιωάν. 15:26). Αποστέλλεται από το Χριστό (Ιωάν. 16:7), εκχέεται στον «κήπο τον ποιζόμενο» (Ησαΐας 58:11) δηλαδή στην Εκκλησία-στους πιστούς, από τον Ιησού (Πράξ. 2:33).

Ο Χριστός γεννήθηκε από τον Πατέρα Θεό. Μυστήριο πως. Ο Χριστός «εξήλθεν εκ του Πατρός, ήρθε εις τον κόσμον και πάλιν υπήγεν εις τον Πατέρα» (Ιωάν. 14:28). Το Άγιο Πνεύμα δε γεννήθηκε, ούτε «εξήλθεν» από τον Πατέρα αλλά ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ. Μυστήριο πως. Με την απλή πίστη αποδεχόμαστε την εκπόρευση χωρίς πρόσθετες φιλοσοφίες.

14η Ερώτηση: Από Ποιον ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ το Άγιο Πνεύμα;

Από τον Πατέρα Θεό. Την απάντηση τη δίνει ο Ιησούς: «Όταν όμως έλθει ο Παράκλητος τον οποίον εγώ θέλω πέμψει προς εσάς ΠΑΡΑ του Πατρός, το Πνεύμα της Αλήθειας, το οποίον ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ παρά του Πατρός...» (Ιωάν. 15:26). Είναι το μοναδικό εδάφιο σχετικά με την ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ.

15η Ερώτηση: Τί είναι και πού στηρίζεται το Filioque;

Η Δυτική εκκλησία μετά τον 6ο αιώνα μ.Χ. άρχισε να διδάσκει και να προσθέτει αργότερα, στο Δυτικό Σύμβολο, ότι το Άγιο Πνεύμα ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ όχι μόνο από τον Πατέρα, αλλά και από τον Υιό (= Filioque).

Η Λατινική θέση στηρίχτηκε Α) Στο Σύμβολο της Πίστεως που λέει ότι το Πνεύμα εκπορεύεται «εκ του Πατρός» δε λέει «μόνο ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ», άρα σωπηλά δεν αποκλείει να εκπορεύεται και «εκ του Υιού». Αυτό όμως είναι φανταστικό, όχι Γραφικό. Β) Αφού το Άγιο Πνεύμα αποστέλλεται και από τον Πατέρα και από τον Υιό άρα η ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ του Πνεύματος είναι και από τον Πατέρα και από τον Υιό. Αυτό είναι λάθος, γιατί, άλλο είναι η ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ και άλλο η αποστολή. Το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται συγκεκριμένα από τον Πατέρα. Δε λέει από το Θεό για να μην εννοήσουμε τη μοναδική Θεότητα που συνυπάρχει και ο Πατέρας και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Η αποστολή του Αγίου Πνεύματος έγινε σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο... Η ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ του Αγίου Πνεύματος γίνεται συνεχώς. «ΕΚΠΟΡΕΥΕΤΑΙ». Γ) Πίστευαν οι Δυτικοί ότι το Άγιο Πνεύμα έχει Αρχή το Χριστό. Αυτό είναι λάθος γιατί το Άγιο Πνεύμα είναι μέσα στην Δημιουργική Αρχή. Ο Χριστός είναι η Αρχή όχι του Αγίου Πνεύματος αλλά του Σύμπαντος.

16η Ερώτηση: Ποια η Πατερική θέση σχετικά με την ΕΚΠΟΡΕΥΣΗ του Αγίου Πνεύματος;

Η θέση των πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου στη Νίκαια το 325 μ.Χ. ήταν: Το Άγιο Πνεύμα εκπορεύεται από τον Πατέρα. Η Γ΄ Σύνοδος το 431 αναθεμάτιζε οποιοδήποτε ομολο-

γούσε «πίσιν ετέραν» (Κανών Ζ΄) που δεν είναι απόλυτα σύμφωνα μ' εκείνη της Νίκαιας. Η Δ΄ και η Ε΄ Σύνοδος το 451 και 681 ανανέωσε αυτόν τον... αναθεματισμό.

Η Λατινική άποψη, δηλαδή το Filioque, εμφανίζεται στην Ισπανία, στην Γ΄ Σύνοδο του Τολέδου που έγινε το 589. Ο Γ΄ κανόνας καταδικάζει αυτούς που δεν ομολογούν το Filioque. Η Γ΄ Σύνοδος στο Τολέδο διατάζει να μπει το Filioque στο Σύμβολο της Νίκαιας για να κυπηθεί έμμεσα ο Αρειανισμός. Το 807 ο Κάρολος ο Μέγας συγκαλεί Σύνοδο με σκοπό να αναθεματίσει την αντίπαλη αυτοκρατορία των ... Ελλήνων. Τελικά ο Έξαρχος του Πάπα Ουμβέρτο στο έγγραφο που καταθέτει στην Αγία Σοφία το 1054, στην Κωνσταντινούπολη, κατηγορεί τους Έλληνες για ακρωτηριασμό του ΠΙΣΤΕΥΩ «με την παράλειψη του Filioque». Έτσι η διαφορετική άποψη της ΕΚΠΟΡΕΥΣΗΣ του Αγίου Πνεύματος μεταξύ δυτικής και ανατολικής εκκλησίας έφερε σε σχίσμα την πρώτη Αποστολική Εκκλησία. Τελικά εμφανίστηκε η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία και η Δυτική Παπική Εκκλησία.

17η Ερώτηση: Ποιος αποστέλλει το Άγιο Πνεύμα;

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ: «...Ο Παράκλητος δεν θέλει ελθεί προς εσάς' αλλ' αφού απέλθω, θέλω ΠΕΜΨΕΙ Αυτόν προς εσάς» (Ιωάν. 16:7). «... Εγώ θέλω ΠΕΜΨΕΙ προς εσάς παρά του Πατρός το Πνεύμα της Αληθείας (Ιωάν. 15:26).

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΘΕΟΣ στο όνομα του Ιησού. «Το Άγιο Πνεύμα το οποίο θέλει ΠΕΜΨΕΙ ο Πατήρ εν τω ονόματί μου» (Ιωάν. 14:26).

18η Ερώτηση: Ποιος εκχέει το Άγιο Πνεύμα;

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. «Αφού λοιπόν υψώθη διά της δεξιάς του Θεού, και έλαβε παρά του Πατρός την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος, ΕΞΕΧΕΕ τούτο το οποίον τώρα σεις βλέπετε και ακούετε» (Πράξ. 2:33).

Χαράλαμπος Ι. Σιδηρόπουλος
Καβάλα

συνεχίζεται

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

25η Μαρτίου 1991 - Περιφερειακό Συνέδριο Μακεδονίας. Η εκκλησία μας είχε τη χαρά να φιλοξενήσει νέους και νέες από τη Μακεδονία που ήρθαν με σκοπό να λατρεύσουν από κοινού τον Κύριο, να προσευκηθούν και να συμμεριστούν θέματα που τους αφορούν. Τους συνέδρους καλωσόρισε ο αδελφός Δημήτρης Κουσέρας, μέλος της επιτροπής των νέων. Ακολούθησε υμνωδία, ψάλλοντας παλιούς και μαθαίνοντας νέους ύμνους, που πρόσφατα ο Θεός έδωσε σε μερικούς αδελφούς. Το απογευματινό μάθημα το ανέλαβε ο αδελφός Σάκης Μαγειρόπουλος, που, εκτός από το θέμα για τα ναρκωτικά που ανάπτυξε, μίλησε και για τις δραστηριότητες του μεταξύ των νέων σε υπαίθριες συναθροίσεις. Το βραδινό μήνυμα το έφερε ο αδελφός Ηλίας Χατζηελευθερίου, αφού πρώτα οι νέοι της Καβάλας έψαλλαν ύμνους που έβγαιναν μέσα από την καρδιά τους. Ευχαριστούμε την επιτροπή Νεολαίας της Συνόδου μας για τα συνέδρια αυτά που είναι πολύ ωφέλιμα και οικοδομητικά για νέους και μεγάλους. Ο Κύριος να τους ευλογεί.

Ελένη Βαρσάμη
Θεσσαλονίκη

AGLOW

Σε μια ατμόσφαιρα γεμάτη απ' την παρουσία του Θεού και ενώ το Πνεύμα το Άγιο επισφράγιζε το μήνυμα των δύο ξένων αδελφών με επεμβάσεις, ένα άλλο μήνυμα κατευθείαν απ'

Αυτό έκανε τις αδελφές μας να διακόψουν τις συναθροίσεις τους και να πάνε στη γειτονική Βουλγαρία.

«Μόλις φτάσαμε στη Σόφια μάθαμε απ' τους αδελφούς, που ήρθαν να μας συναντήσουν στο σταθμό, πως την ίδια ακριβώς μέρα είχαν οι ποιμένες των εκκλησιών της Βουλγαρίας ένα σεμινάριο μαζί με τις γυναίκες τους, το πρώτο ύστερα από 45 χρόνια. Καταλάβαμε αμέσως πως το Πνεύμα το Άγιο μας είχε οδηγήσει εκεί για να μιλήσουμε στις γυναίκες. Ήταν μια μοναδική ευκαιρία. Την άλλη μέρα το πρωί στις 9 π.μ., τριάντα γυναίκες μαζεύτηκαν κι αφού τους μιλήσαμε για το έργο και το σκοπό της κίνησης Aglow δέχτηκαν ομόφωνα να αρχίσουν παρόμοια κίνηση στην πατρίδα τους. Χωρίς καμιά ανθρώπινη προσπάθεια, χωρίς κανένα προγραμματισμό, μόνον υπακούοντας στην οδηγία του Αγίου Πνεύματος βρήκαμε μια έτοιμη συγκέντρωση από τριάντα γυναίκες και συμμεριστήκαμε μαζί τους τους δικούς μας οραματισμούς που μετά τη συνάθροιση έγιναν και δικοί τους. Δίνουμε όλη τη δόξα στον Κύριο. Μετά τη συγκέντρωση οι αδελφές σε ένδειξη αγάπης πρόσφεραν στην κάθε μία από ένα γαρύφαλλο».

Μέλος της κίνησης Aglow
Θεσσαλονίκη

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Στις **18 Μαΐου** η αδελφική εκκλησία Κατερίνης φιλοξένησε το ημερήσιο Συνέδριο των εργατών που ανήκουν στην Αδελφότητα Εκκλη-

σιών της Πεντηκοστής. Εργάτες από όλη την Ελλάδα, ήρθαν να συζητήσουν θέματα που αφορούν το έργο στην Πατρίδα μας. Σε όλη τη διάρκεια του Συνεδρίου επικρατούσε πνεύμα αδελφικό, σύμπνοιας και αλληλοσεβασμού. Κάτι τέτοιο μόνον ο Κύριος, που βασιλεύει στις καρδιές μας, μπορεί να το κάνει. Για μια φορά ακόμη σκώσαμε όλοι τα μάτια μας στα χωράφια και είδαμε πόση ανάγκη έχει η χώρα μας για εργάτες. Η απουσία του Ευαγγελιστή Τιμόθεου Σιδηρόπουλου, λόγω ασθένειας, ήταν αισθητή. **Ας προσευκόμαστε για την Ευαγγελιστική εξόρμηση της Αδελφότητας που θα γίνει το Σεπτέμβριο στην Αθήνα με τον αδελφό Π. Πρετόριους.**

ΛΥΔΙΑ - ΚΑΒΑΛΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Στις 29 Ιουνίου έγινε βάπτισμα στο Γραφικό ποτάμι της Λυδίας, εκεί όπου πριν δυο χιλιάδες χρόνια βαπτίστηκε η πρώτη Χριστιανή, η Λυδία, και «εσυνειθίζετο να γίνεται προσευχή» (Πράξ. 16:13). Είχαμε το προνόμιο να απολαύσουμε την κοινωνία πολλών αδελφών μας από διάφορα μέρη της Ελλάδας, κυρίως όμως της Μακεδονίας (Κατερίνη, Θεσσαλονίκη, Σέρρες, Δράμα, Καβάλα). Η μέρα άρχισε με λατρεία και προσευχή προς το Θεό, ακολούθησε ένα σύντομο μήνυμα από το Λόγο του Θεού σχετικά με το βάπτισμα, και στη συνέχεια έδωσαν την ομολογία τους οι αδελφοί που θα βαπτίζονταν εκπληρώνοντας την εντολή του Κυρίου που λέει «Όστις πιστεύσει και βαπτισθεί, θέλει σωθεί» (Μάρκ. 16:16). Το μεσημέρι φάγαμε όλοι μαζί πάνω στο χορταράκι και για λίγη ώρα απολαύσαμε τη συντροφιά και τη γνωριμία του ενός με τον άλλο. Το απόγευμα ευλογηθήκαμε με το πρόγραμμα που έδωσαν τα παιδιά του Κυριακού Σχολείου Κατερίνης και Καβάλας, τους ύμνους που έψαλλαν οι νέοι της εκκλησίας Θεσσαλονίκης και τις ομολογίες που ακούστηκαν από μερικά απ' τα αδέρφια μας. Η συνάθροιση τελείωσε με ένα ζωντανό μήνυμα από το Λόγο του Θεού που μας θύμισε ακόμη μια φορά ότι βρισκόμαστε στις τελευταίες μέρες και πρέπει να προετοιμαζόμαστε για την έλευση του Κυρίου μας. Στις 6 μ.μ., αφού ευχαριστήσαμε τον Κύριο για τις ευλογίες Του πήραμε όλοι το δρόμο της επιστροφής για τα μέρη μας.

Γιάννης Ιορδανίδης
Καβάλα

Δεύτερη επίσκεψη στη Βουλγαρία

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Δεύτερη επίσκεψη στη γειτονική χώρα με σκοπό τη συμπαράστασή μας στις υλικές ανάγκες των εκεί αδελφών. 15 Ιουνίου και ώρα 8 το πρωί, 43 άτομα από διάφορα μέρη της Ελλάδας με επικεφαλής τρία μέλη της Επιτροπής της Συνόδου των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής, τον αδελφό Π. Κατρισιώση, τον αδελφό Φ.Χ. Σιδηρόπουλο και αδελφό Χ.Ι. Σιδηρόπουλο ξεκίνησαν με προορισμό την κεντρική εκκλησία της Σόφιας. Μαζί μας και μια νταλίκα με 11 τόνους τρόφιμα και ρούχα αξίας 5 εκατ. και 10.000 Κατά Ιωάννη Ευαγγέλια. Στο τελωνείο αντιμετωπίσαμε μερικές δυσκολίες λόγω της γλώσσας όμως ξεπεράστηκαν όταν ένας άγνωστος περαστικός μας πλησίασε και βλέποντας την αμχανία μας προθυμοποιήθηκε να γίνει ο διερμηνέας μας. Δίνουμε όλη τη δόξα στον Κύριο για την επέμβασή Του αυτή. Οι πρωινές συναντήσεις μοιράστηκαν μεταξύ των αδελφών της επιτροπής και στην απογευματινή συνάντηση, που έγινε στην ύπαιθρο λόγω έλλειψης χώρου στην εκκλησία, τον Λόγο έφερε ο αδελφός Αριστ. Κυριακίδης και ο αδελφός Απ. Δρακουλάκης. Οι αδελφοί της Βουλγαρίας στέλνουν το ταπεινό τους «ευχαριστώ» σε όλους όσους έδειξαν με έμπρακτο τρόπο την αγάπη τους, κι εμείς, η Επιτροπή της Συνόδου, στέλνουμε το μεγάλο μας «ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ» σε όλους όσους έκαναν δυνατή την αποστολή αυτή αγάπης στους αδελφούς της Βουλγαρίας. Ιδιαίτερα ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ τους Έλληνες αδελφούς μας από τις ΗΠΑ και τη ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ για τη γενναιοδωρη προσφορά τους και τους αδελφούς της ΙΤΑΛΙΑΣ που μας εξέπληξαν με την αυθόρμητη,

πρωτοφανή σε μέγεθος οικονομική ενίσχυσή τους. Ο Κύριος να τους ευλογήσει.

Φ.Χ. Σιδηρόπουλος
Γραμματέας της Συνόδου

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Ένα κλιμάκιο από στελέχη της Συνόδου έγινε ο πρόδρομος για μια υπαίθρια Χριστιανική συνάθροιση στη γειτονική μας Αλβανία στο προσεχές μέλλον. Προσεύχεσθε ο Κύριος να προετοιμάσει το έδαφος και τις καρδιές των γειτόνων μας. Η ταπεινή μας επιδίωξη είναι να κηρύξουμε και να ψάλλουμε για το Θεό, που ως τώρα την ύπαρξή Του αρνούσαν, σε μια μεγάλη αίθουσα, ή ακόμη και σε γήπεδο. Χρειάζεται μεγάλη προετοιμασία, πολύ προσευχή και μεγάλη οικονομική συμπαράσταση γιατί δε θέλουμε να πάμε με άδεια χέρια. Όσοι ενδιαφέρονται να ενισχύσουν χρηματικά την εξόρμηση αυτή, αλλά και με την παρουσία τους, ας το ανακοινώσουν στον αδελφό Χαράλαμπο Ι. Σιδηρόπουλο εγκαίρως. Περιμένουμε την ανταπόκρισή σας. Ο Κύριος να σας ευλογήσει.

Η εκκλησία της Οκλάνδης με τον ποιμένα της Πέτρο Βουρλιώτη

ΗΠΑ

21 χρόνια στην υπηρεσία του Κυρίου ανάμεσα στους ομοεθνείς της Αμερικής με ένα πόθο και στόχο «να δουν οι Έλληνες τον Ιησού». «Η διακονία μου», γράφει ο αδελφός Πέτρος Βουρλιώτης στο περιοδικό Pentecostal Euaguel, «δεν περιορίστηκε στην εκκλησία της Οκλάνδης, που με τα 100 περίπου μέλη της με συμπαράστέκεται στα ιεραποστολικά μου στόχαστρα, ξαπλώθηκε και σε όλα τα μέρη της Αμερικής που συγκεντρώνουν μεγάλο αριθμό Ελλήνων.

Τον περασμένο χρόνο επισκέφθηκα την Ασόρια της Νέας Υόρκης με τους 300.000 Έλληνές της. Ήταν η τρίτη επίσκεψή μου αυτή. Τη μέρα που σχεδίαζα να φύγω αισθάνθηκα να παρατείνω την επίσκεψή μου για μία ακόμη μέρα. Στις 10 π.μ. της μέρας αυτής συναντήθηκα με το διευθυντή της Ελληνικής Ραδιοφωνίας της Αμερικής. Αποτέλεσμα να μου προσφερθεί ώρα στο ραδιόφωνο για εκπομπές. Λίγο αργότερα ο υπεύθυνος των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής της περιοχής ενέκρινε την άδεια για να ανοιχθεί Ελληνική εκκλησία Πεντηκοστής στη Νέα Υόρκη. Στις 2 μ.μ. της ίδιας μέρας βρισκόμουν στο γραφείο του Διεθνούς Ελληνικού Τηλεοπτικού Δικτύου και με παραχωρούσε ώρα για να κηρύττω στους Έλληνες από την τηλεόραση. Στις 7 Απριλίου πραγματοποιήθηκε η πρώτη εκπομπή. 1 εκατομμύριο Έλληνες της Αμερικής, του Καναδά και των Καραβαϊκών νησιών άκουγαν το Ευαγγέλιο στη μητρική τους γλώσσα. Προσεύχομαι μέσα στη Δεκαετία του Θερισμού να ανοίξει ο Θεός πόρτες για να ευαγγελιστούν τα 3 εκατομμύρια των Ελλήνων που βρίσκονται στα Βόρεια μέρη της Αμερικής. Προσεύχεσθε κι εσείς για το σκοπό αυτό. Είναι η ώρα να ζητήσουν οι Έλληνες μία φορά ακόμη «να δουν τον Ιησού» (Ιωάν. 12:21).

Χριστιανική βιβλιοθήκη στο Chernniutsi της Ουκρανίας

ΟΥΚΡΑΝΙΑ

«Ο λαός της Ουκρανίας μιλά με προθυμία για το Θεό και δείχνει ενδιαφέρον για το Ευαγγέλιο και άλλα Χριστιανικά έντυπα», είπε ο αδελφός Fred Smolchuk, Ουκρανός ποιμένας στην Αμερική μετά την πρόσφατη επίσκεψή του στην πατρίδα του. «Στην πρώτη μου επίσκεψη, το 1974, οι πιστοί διώκονταν για την πίστη τους

στο Θεό. Να είσαι Χριστιανός ήταν ανεπιθύμητο. Τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Ο κόσμος θέλει ν' ακούσει για το Θεό. Πηγαίνει στις εκκλησίες και ζητά Αγίες Γραφές. Σε ένα κεντρικό δρόμο του Chernuutsi, οι πιστοί έχουν στήσει Χριστιανική βιβλιοθήκη και δανείζουν βιβλία στους περαστικούς που επιθυμούν να τα διαβάσουν. Η προθεσμία μελέτης για κάθε βιβλίο είναι δύο εβδομάδες. Η ανταπόκριση είναι ικανοποιητική. Ο λαός διψά για την αλήθεια.

ΝΕΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Στις 4 Απριλίου 1991 ο Θεός χάρισε στα αδέρφια μας, **Ιωνάθαν και Γζένιφερ Ζαχαρίου**, ένα χαριτωμένο αγοράκι, τον **Ααρών, Ιωνάθαν**, πού ζύγιζε γύρω στα δυο κιλά. Στους γονείς ευχόμαστε με παιδεία και νοηθεία Κυρίου να αναθρέψουν το νέο μέλος της οικογένειάς τους, και στο μικρό Ααρών να γνωρίσει τον Κύριο για ζωτήρα του από μικρή ηλικία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Γνωρίζοντας πως το περιοδικό συντηρείται από τις προσφορές και τις συνδρομές των αδελφών, θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους εκείνους που το υποστηρίζουν οικονομικά. Ιδιαίτερα ευχαριστούμε τις εκκλησίες **Ρόδου, Βαγίων, Νικαίας, Θεσσαλονίκης, Κατερίνης, Καβάλας, Νέας Υόρκης**, και τους αδελφούς, **Κων/τίνο και Ευθυμία Δοβλέτογλου, Δαβίδ Γκούμα, Ε. Λαζαρίδη**. Ο Κύριος να τους ευλογήσει.

ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Η κανονική ετήσια **Γενική Συνέλευση της Συνόδου** θα γίνει στη Ρόδο, στις 24, 25, 26 για πρώτη φορά στην ιστορία των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας. Ας προσευχηθούμε με νηστεία για τη συνέλευση αυτή των εργατών μας.

Το **Πανελλήνιο, ετήσιο συνέδριο της Νεολαίας** των εκκλησιών μας θα γίνει στη Ρόδο στις **26, 27, 28 Οκτωβρίου**. Ας προσευχηθούμε να έχει ο Κύριος πλήρη έλεγχο και το Πνεύμα το Άγιο να καθοδηγεί όλες τις ενέργειες προς δόξα Χριστού.

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΘΡΟΙΣΗ

Στις **22 Σεπτεμβρίου και ώρα 8 μ.μ., ημέρα Κυριακή**, στο ξενοδοχείο CAPSIS, οδός Μοναστηρίου 28 (κοντά στην Πλατεία Βαρδαρίου) Θεσσαλονίκη με τον ευαγγελιστή Π. Πρετόριος. **Προσεύχεσθε** όπως η παρουσία του Κυρίου γίνει ζωντανή και η δύναμη του Αγίου Πνεύματος αισθητή με υπερφυσικές ενέργειες. Ο Κύριος χρησιμοποιεί τον αδ. Πρετόριος στην Αφρική με υπερφυσική διακονία.

ΕΛΛΑΣ 62

Το κανάλι που αντιστέκεται στο θέαμα της βίας, του πολέμου, της σύγκρουσης, του κακού. Το κανάλι που δίνει μια άλλη αντίληψη για την τηλεόραση. Το κανάλι που μας γυρίζει πίσω στις ρίζες της γαλήνης, της ειρήνης, των καλών ανθρώπων σχέσεων και της οικογένειας. Το κανάλι με τις Χριστιανικές και Υγιείς Πνευματικές α ρ χ έ ς. Συντονίστε τους δέκτες σας στο κανάλι αυτό, στη συχνότητα 62 (κυρίως στην περιοχή του λεκανοπεδίου Αττικής) και χαρήτε ένα οικοδομητικό πρόγραμμα μαζί με όλη την οικογένειά σας.

«Το Ευαγγέλιο του Χριστού....είναι δύναμις Θεού προς σωτηρίαν εις πάντα.... Ιουδαίον τε πρώτον και «**Ελληνα**».

ΕΛΛΑΣ 62

Για επικοινωνία: Τ.Θ. 3705 - 102 10 ΑΘΗΝΑ

Αγαπητά αδέρφια,

Ο Θεός εργάστηκε και εξακολουθεί να εργάζεται με λίγους καλούς άνδρες. Στόχευε πάντα σε έναν άνθρωπο και τον χρησιμοποίησε για να πετύχει τον σκοπό Του.

Ξεχώρισε το **Νώε** και τον χρησιμοποίησε για να **διατηρηθούν** οι υποσχέσεις της διαθήκης Του για το ανθρώπινο γένος.

Εργάστηκε με τον **Ιωσήφ** για να **συντηρηθεί** ο λαός Του στις μέρες της πείνας.

Εργάστηκε με το **Μωυσή** για να **ελευθερώσει** το λαό Του από τη δουλεία των Αιγυπτίων.

Εργάστηκε με το **Γεδεών και τους 300 άνδρες** για να **αποτινάξει** το ζυγό των Μαδιανιτών.

Εργάστηκε με τους **12** για να **βάλει τα θεμέλια του ευαγγελισμού** του κόσμου.

Εργάζεται και σήμερα με λίγους καλούς άνδρες που θα Του δοθούν τελείως και θα Τον υπηρετήσουν με όλη την καρδιά τους.

ΑΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ για τέτοιους καλούς άνδρες στις εκκλησίες μας με τους οποίους θα μπορεί ο Κύριος να εργαστεί για να ευαγγελιστεί ο κόσμος.

Η επιτροπή του περιοδικού
«Παράκλητος»

Ευχαριστήριο

Το Διοικητικό Συμβούλιο, των Αποστολικών Εκκλησιών Πεντηκοστής Ελλάδας, ευχαριστεί τις παρακάτω Εκκλησίες και άτομα προσωπικά, για την γενναιοδωρη προσφορά τους στις δύο φιλανθρωπικές αποστολές στη Βουλγαρία.

Καβάλα 370.000 δρχ.

Κατερίνη 266.000 δρχ.

Αιόλου 200.000 δρχ.

Βάγια 163.000 δρχ.

Ν. Ψυχικό (Αθήνα) 150.000 δρχ.

Ιουστινιανού 132.000 δρχ.

(Θεσ/νίκη)

Πνευματικό Κέντρο (Θεσ/νίκης)

114.000 δρχ.

Ρόδος 100.000 δρχ.

Μυτιλήνη 100.000 δρχ.

F.G.M. 100.000 δρχ.

(Αθήνα)

Γκαρπολά 98.000 δρχ.

(Θεσ/νίκη)

Χανιά 70.000 δρχ.

Σέρρες 63.800 δρχ.

Κόρινθος 50.000 δρχ.

Νίκαια 44.200 δρχ.

(Πειραιάς)

Σωκράτους 33.400 δρχ.

(Αθήνα)

Θερμά 28.000 δρχ.

Ηράκλειο 23.000 δρχ.

Θήβα 20.000 δρχ.

Ορχομενός 20.000 δρχ.

Κορινός 11.500 δρχ.

MESSINA (Italy): 720.000 δρχ.

Εκκλησία περιφέρειας της MESSINA

623.000 δρχ.

Barcelona (Italy) 143.000 δρχ.

Brooklyn (U.S.A.) 103.000 δρχ.

Johannesburg. (S. Africa) 86.000 δρχ.

Oakland (U.S.A.) 36.600 δρχ.

Άτομα

Δαμαβολίτης Β. 187.000 δρχ.

Ανώνυμοι 155.000 δρχ.

R. Greel 45.700 δρχ.

Γκούμας Γ. 35.000 δρχ.

Καραγκούνης Μ. 35.000 δρχ.

Μεταξάτος Γ. 30.000 δρχ.

Καϊσάφης Γ. 18.300 δρχ.

Κατσιγιαννης Αθ. 15.000 δρχ.

Ιωαννίδου 10.000 δρχ.

Πίσσαρη 7.000 δρχ.

Κοτσιομύτης 5.000 δρχ.

«Αληθώς σας λέγω, καθ' όσον εκάμετε εις ένα τούτων των αδελφών μου των ελαχίστων, εις εμέ εκάμετε»

(Ματθ. 25:40)
